

V Действие, I картина.

Балтазар. — Не бързайте така, мой господарю!

О моя бедност, моя нищизна поглед —
предвизват нещо недобро!

Винцо.

Грешници.

Иди и изпийми каквото казах!

Писмо от брат Лоренцо ми ли носили?

Балтазар.

Не, господарю.

Винцо.

Все едно! Подбържай
конете да наемеш! Кезабавно
и аз ще дойда.

(Балтазар излиза.)
Жушета, въроба

ще б'ва твоя нощ при тебе. Там
към тебе знам. Колко бързо злато
плюскава в безкафилната бурда!
Живеем наблизо пуря, палиня —
аптекаар беден, викали облекен
в парцали, с поглед наяс — береме бели.

На корса и на кости бели станал.

Висаха в стамбелата му различни
животни — крокодил и костенурка —
и риби неизвестни там висаха.

По лавиците — пръстени зърнеца,
торби с протини семена... Пред тая
пелуга бедност аз си казвах: «Ето
кой би могъл да продаде острова
на оня, който иска да си купи —
макар това със сигурност да се наказва.»
Предвизвухах, че той ще ми помоте —